

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobkyně: JUDr. N. R.

zastoupená advokátkou Mgr. Silvií Majtánovou
sídlem Dolní 1567, 768 61 Bystřice pod Hostýnem

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 4, 128 01 Praha 2

za účasti

osoby zúčastněné: MUDr. Z. N. C.

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.6.2015 č.j. MZDR 4452/2015-5/PRO, ve věci poskytnutí informací

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 15.6.2015 č.j. MZDR 4452/2015-5/PRO se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Silvie Majtánové, advokátky se sídlem Dolní 1567, 768 61 Bystřice pod Hostýnem.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Fakultní nemocnice Ostrava (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 18. 12. 2014, č. j. FNO 037020/14, jímž byla odmítnuta žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., v příslušném znění (dále jen „informační zákon“).
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že žádala dne 1. 12. 2014 povinný subjekt o informace týkající se paní N., manželky MUDr. S. N., MBA, ministra zdravotnictví ČR, když paní N. je zaměstnána u povinného subjektu. Žádost byla odmítnuta v části, kdy se žalobkyně dotazovala, kolik bylo vyplaceno paní N. k výplatě v roce 2012, 2013 a 2014. Žalobkyně s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 22. 10. 2014 sp. zn. 8 As 55/2012 namítla v žalobě, že odepření informace o platech státních zaměstnanců připadá v úvahu jen zcela výjimečně, a to, pokud se osoba podílí na podstatě vlastní činnosti povinného subjektu jen nepřímou a nevytvářejí konkrétní pochybnosti o hospodárném vynakládání veřejných prostředků. Žalovaný se nevypořádal s její odvolací námitkou. Podle žalobkyně právě skutečnost, že se jedná o osobu blízkou osobě veřejně činné, je důvodem, proč by informace měla být poskytnuta, aby tak nevznikaly pochybnosti o transparentnosti vyplácení platu paní N. Žalobkyně poukázala také na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3930/14, podle něhož při výkladu práva na informace se v pochybnosti má úřad i soud vždy přiklonit k tomu, aby pokud možno informace byla poskytnuta.
3. Žalovaný ve vyjádření pouze odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyně žádostí ze dne 1. 12. 2014 požadovala mj. informace o platu paní N. tak, jak je uvedeno výše v bodě 2. Povinný subjekt tuto část žádosti odmítl rozhodnutím ze dne 18. 12. 2014, s tím, že se jedná o kolizi ústavně garantovaných práv, a to práva na soukromí a práva na poskytnutí informace. Podle povinného subjektu by poskytnutí těchto údajů bylo výrazným upřednostněním práva na informace. Dotyčnou osobu by to mohlo poškodit, a to nejen v rámci vztahů na pracovišti, ale vystavit ji i případným útokům na její majetek či zdraví. Takto poskytnutá informace by nesloužila k naplnění veřejného zájmu na informovanosti o využívání veřejných prostředků, jedná se pouze o použití zákona pro získání informace o konkrétní osobě. Žalovaný zamítl žalobkynino odvolání napadeným rozhodnutím ze dne 15. 6. 2015 s odůvodněním, že uvedený rozsudek NSS se mj. zabývá i možností neposkytnutí informace a uvádí, že informace lze neposkytnout, pokud by hrozilo zneužití práva a cílem by bylo poškodit osobu, o níž jsou informace požadovány. Z kontextu žádosti žadatelky

neplyne absence tohoto rizika. Informace jsou požadovány ve vztahu ke konkrétní osobě, která je osobou blízkou osobě veřejně činné. Z toho naopak plyne možnost následné existence rizika využití takových informací k tíži osoby, o níž jsou předmětné informace požadovány. Nelze tak vyloučit negativní důsledky vůči této osobě.

6. Pro rozhodování o odmítnutí žádosti a pro (následně) odvolací řízení se v souladu s § 20 odst. 4 informačního zákona použijí ustanovení správního řádu. V souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., v příslušném znění (dále jen „správní řád“), *v odůvodnění (rozhodnutí podle správního řádu – pozn. soudu) se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.* Dlouhodobá, konstantní judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví zastává názor, že z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010 č. j. 9 As 66/2009-46). Podmínkou meritorního přezkumu zákonnosti rozhodnutí správního orgánu na základě podané žaloby je rozhodnutí obsahující dostatečně určité a srozumitelné odůvodnění, v němž se odvolací orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu náležitě vypořádá s jednotlivými námitkami účastníků řízení (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2011 č. j. 9 Ca 228/2009-68). V daném případě podle názoru soudu nesplňuje jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak ani rozhodnutí povinného subjektu náležitosti řádného odůvodnění podle správního řádu, když z nich není možno seznat konkrétní úvahy správních orgánů, přiléhavě aplikované na konkrétní případ žalobkyniny žádosti. Jak povinný subjekt, tak žalovaný se spokojili s obecnými citacemi právních předpisů a judikatury, aniž by srozumitelně a s přihlédnutím ke konkrétní situaci vyložili, proč se podle nich jedná pouze o použití zákona pro získání informace o konkrétní osobě, co míní možnost následné existence rizika využití takových informací k tíži osoby, o níž jsou předmětné informace požadovány. Ačkoli žalobkyně v žádosti uvedla, že požadované informace se týkají manželky (tehdejšího) ministra zdravotnictví, povinný subjekt v odůvodnění bez jakéhokoli vysvětlení uzavřel, že *takto poskytnutá informace by nesloužila k naplnění veřejného zájmu na informovanosti o využívání veřejných prostředků.*
7. Soud proto považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., proto rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, aniž by prozatím mohl postupovat podle § 16 odst. 4 věty druhé informačního zákona.
8. Soud si je samozřejmě vědom posunu judikatury ve věcech poskytování informací o platech zaměstnanců, kdy závěry rozsudku NSS ze dne 22. 10. 2014 sp. zn. 8 As 55/2012 byly překonány nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017 a dalšími, na něj navazujícími rozhodnutími (např. z poslední doby nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1200/16 ze dne 3. 4. 2018). Nicméně má za to, že napadené rozhodnutí žalovaného neobstojí co do konkretizace důvodů, ať již podle původní, nebo podle nynější meritorní judikatury.
9. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., náklady procesně úspěšné žalobkyně se skládají ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč a nákladů právního

zastoupení advokátkou (2 úkony právní služby po 3 100 Kč, 2x režijní paušál - převzetí věci, sepsí žaloby). Soud uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. (dále jen „o. s. ř.“), k rukám advokátky, která žalobkyni v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

10. Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jí neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 8. listopadu 2018

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu